

Apurahan saaja: Arja Koskinen

ICOM – komitea: Modern Materials and Contemporary Art

KONFERENSSIRAPORTTI

FUTURE TALKS 013 MÜNCHENISSÄ 23. – 25.10.2013

1. Pinakotek Der Moderne - museo

2. Future Talks 013 - konferenssi

Münchenissä Pinakotek Der Modernessa järjestetään lokakuussa modernien materiaalien konservointia käsittelevä konferenssi. Pinakotek der Moderne on modernia designia käsittelevä museo, jossa on esillä tuotesuunnittelua ja – kehittelyä käsitteleviä näyttelyitä. Museolla on omat designkokoelmat, joiden aiheuttamat ongelmat ovat alkujaan olleet lähtökohta Future Talks -konferensseille. Esillä on myös 1900 – luvun taidetta (esimerkiksi kirjoitushetkellä esillä oli Andy Warholin piirustuksia). Samoin esillä oli mielenkiintoinen kokoelma turkkilaisia mattoja. Tekstiilikonservattorina oli kiinnostavaa nähdä kuinka yhteneväisiä turkkilaisten ja suomalaisten nukitettujen mattojen / ryijyjen valmistusmenetelmät ovat. Konservattorina myös objektien esillepanotavat ovat aina kiinnostavia, kuten tälläkin kerralla.

Future Talks - konferenssi järjestetään joka toinen vuosi ja tämänkertainen oli järjestyksessään jo kolmas. Ensimmäinen konferenssi oli vuonna 2009. Olin ensimmäisen kerran mukana Future Talksissa vuonna 2011. Future Talks - konferenssit keskittyvät aina modernien materiaalien konservoinnin ja säilytyksen ongelmiin. Joka kerralla konferenssit ovat laajentuneet, koska modernien materiaalien ongelmakenttä vain kasvaa. Osanottajia oli jo 2011 Euroopasta ja Yhdysvalloista. Nyt vuonna 2013 osanottajia oli yli kaksisataa 21 maasta, kauimmaiset osallistujat olivat Singaporesta saakka. Suomalaisia oli ainoastaan yksi: minä.

Nyt vuonna 2013 järjestettävä konferenssi oli kolmipäiväinen.

Ensimmäinen päivä koostui luennoista, jotka suurimmalta osalta käsittelivät polyuretaanin aktiivista konservointia. Aktiivinen konservointi tarkoittaa objekteille tehtäviä konservointitoimenpiteitä, liimausta yms. Passiivista konservointia eli säilytysolosuhteita yms. käsiteltiin päivän viimeisessä, mutta käytännön kannalta arvokkaimmalla luennolla. Luennon sisältö voi muuttua nykyään käytössä olevia selluloosa-asetaatin säilytysolosuhteita.

Torstaina, toisena konferenssipäivänä, olivat vuorossa työpajat. Otin osaa kahteen työpajaan:

1. Huokeahintainen 3D – skannaus ja tulostus.

3D – skannaus on käytössä jo monella eri alalla ja se on hiljalleen yleistymässä myös konservoinnissa. Tulevaisuudessa 3D – tekniikan yleistyessä ja halventuessa sitä voidaan varmasti hyödyntää normaaleissa objektien vauriokartoituksissa. Tulevaisuudessa osa objektien esillepanoa voi olla niiden 3D – mallinnusten esittäminen.

3D – tulostaminen on uusi tekniikan alue, josta minulla ei ole ollut minkäänlaista kokemusta. Työpajan parasta antia oli 3D – tulostamisen seuraaminen. Tekniikassa on vielä paljon kehitettävää ennen kuin se sopii yleisesti käytettäväksi, esimerkiksi tulostettavien objektien koko on vielä melko pieni.

Molemmat 3D – tekniikat ovat varteenotettavia konservoinnissa käytettäväksi tekniikoiksi. Nykyisessä taloudellisessa tilanteessa oli huojentavaa huomata, että 3D – tekniikkaan ei tarvita huomattavia rahallisia sijoituksia, kuten työpajan nimestäkin käy ilmi. Enemmänkin tarvitaan hieman aikaa skannaus – ja tulostusmenetelmien tutkimisen ja luovaan ongelmien ratkaisuun.

2. PUR – materiaalien konservointi

Työpajassa käsiteltiin polyuretaanimateriaalien materiaalmäärityksen ja konservoinnin ongelmia. Materiaalitutkimus on edelleen vaikeaa, mutta työpajassa opittiin muutama määritystä helpottava seikka.

Konservoinnin osalta työpajassa tutkittiin muutamia tapoja, joilla PUR – materiaaleista tehtyjä objekteja, lähinnä modernin taiteen objekteja, voidaan tukea tai korjata.

Työpajan parasta antia oli eri tekniikoiden kokeilumahdollisuus.

Työpajojen jälkeen oli keskustelutilaisuus, jossa kaksi tuotesuunnittelijaa, kaksi konservaattoria, kemian professori ja BASF – tehtaan tuotantojohtaja keskustelivat modernien materiaalien elinkaaren lyhydestä, materiaalien kehittämisestä ja niiden konservoinnin haasteellisuudesta. Lopputuloksena oli, että ongelmien ratkaisemiseksi tarvitaan enemmän yhteistyötä kaikkien osapuolten välillä.

Perjantaina, viimeisenä konferenssipäivänä, jatkuivat luennot tavalliseen tapaan. Luennoissa käsiteltiin modernien materiaalien aktiivisen konservoinnin ongelmia käytännön esimerkkien kautta.

Konferenssi oli jälleen erittäin hyvin järjestetty ja kaikki luennot olivat erinomaisia. Toivottavasti Future Talks on jälleen vuonna 2015. Konferenssi antoi jälleen uutta tietoa ja apua omiin tutkimuksiini. Ammatissa kehittymisen kannalta konferenssi oli erittäin tärkeä.